על אופי ועל יופי

רק בשבוע שעבר הסברתי בהרחבה מרוע אין צורך לקנות לילדים מתנות לפורים, בגלל מצבנו הקשה ובגלל מצבם המפונק. למזלי, לא כולם קוראים את המדור הזה, ולכן קיבלו שני הילדים שלי מתנות יפות מאוד מאנשים אחרים. לאמא יש אופי. היא לא קונה. אבל אנשים אחרים? שיקנו! למה לא?

מהשעות שכל ילד ביזבז על המישחק שלו, אני מבינה שהם מישחקים טובים מאוד, מבלי להזכיר את העובדה שהילד הגדול (שיכול לתת הרצאה מעניינת על מוסוליני ועל הפאשיזם באיטליה, אבל לא יודע את לוח־הכפל) עשה המון חזרות בחשבון, מבלי לשים לב שהוא לומד.

המישחק (המיועד לילדים מגיל 8 ומעלה) נקרא מיספר חי והוא מיועד לשניים או ארבעה משחקים. הוא מורכב מלוח בעל בליטות, כשעל כל בליטה מופיע מיספר, ועל־ידי וריקת קוביות, וקבלת ספרות אחרות, צריך הילד להגיע למיספר המופיע בבליטות, בעזרת ארבע פעולות החשבון.

המישחק השני שקיבל הילד הקטן נקרא שדות. והוא מורכב מחלקים פלסטיים בצורות גיאומטריות, שמהם צריך להרכיב צורות גיאומטריות שונות, על־פי דוגמות הניתנות במישחק. לילד בן 6 המישחק הוא קל מאוד, ולכן נותן הרגשה של נצחון מיידי. אני מניחה שאם מתכוונים לפתח את הדמיון ועוד דברים חינוכיים, צריך לקנות אותו לילדים קצת יותר קטנים.

שני המישחקים הם תוצרת אורדע, ואינני יודעת את המחיר, כי לא שואלים מחיר של מתנה.

ברגע האחרון

הנה הצעה לתחפושת פורים, שהתקבלה ממש ברגע האחרון, ואולי תוכל לעזור למי שמוזמן למסיבה נוסח „תחפושת חובה", ובכל זאת אין לו חשק לבגדים מצחיקים.

אופן הכנת התחפושת: לובשים ביגדי יום־יום רגילים, אבל משתדלים לחבוש כובע. עוברים בין הקהל וכל הזמן אומרים בקול רם: אחד, ONE, שתיים, TWO, שלוש, THREE, ארבע, FOUR, חמש, FIVE.

ברגע שהבן־אדם הראשון ניגש אליך ושואל, למה התחפשת? אתה עונה לו: התחפשתי לספור ומתרגם. נראה אותם מוציאים אותך מהמסיבה ומכריזים על עצמם כחסרי חוש־הומור.

ספר חדש

אמא שמע ומולדת, סיפורו של הד"ר יצחק קרונזון, הוא לדעתי ספר־אהבה — אהבה לארץ־ישראל, אהבה לנופי ילדותו בחיפה, אהבה

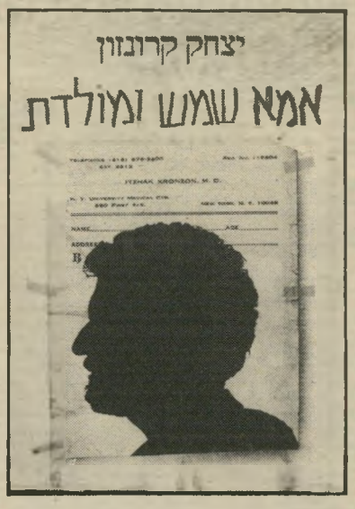

לתקופה שהיתה ולא תשוב, אהבה לחברים שנשכחו והתפזרו בעולם, אהבה למקום רחוק מבחינה גיאוגרפית, שגם אחרי שנים מחזיק לך את הלב בצבתות־ברזל.

הד"ר יצחק קרונזון הוא מה שאנחנו קוראים „יורד מצליח". 15 שנה בניו־יורק, פרופסור מן המניין לרפואה קלינית, מנהל מעבדות־הלב באוניברסיטת ניו־יורק. איש רציני מאוד. אבל בחייו שמחוץ לבית־החולים — שם קוראים לו קוקו — הוא איש מצחיק בצורה היסטרית. סיפוריו וקיטעי־ההומור שכתב מוכרים לכל חובב הומור בארץ. אחדים מסיפוריו אלה וכמה אחרים קובצו לספר. סיפורים אוטוביוגרפיים של איש בעל לב גדול, הצוחק והמתגעגע אלינו. למה, בעצם, שלא יחזור הנה?

מומלץ מכל הלב. הוצאת שבא. מחיר: 5,400 שקל.

הדיאטה של הכלה

לפני כחודש ביקשתי מכם, קוראים וקוראות נכבדים, שתשלחו לי הצעות לדיאטות, כדי שאפרסם אותן לטובת קוראינו השמנים. הגיע מבול אדיר של חמש תשובות. ברוו לכם. עצלנים יקרים שלי, אני גאה בכם: באמת, מה פיתאום שתתיישבו ותוציאו דף ותאמצו את הראש ותכתבו מיכתבים לטובת אנשים אחרים?

מתוך חמש התשובות פסלתי שתיים, כי אפילו אני, הבורה הגמורה בענייני דיאטות, יודעת שמה ששלח לי אדון אגרון היא דיאטה מאוד ידועה, ששר־הביטחון רבין המציא לפני הרבה שנים. פסילה שניה נעשתה על־ידי מטעמים של

חוסר־הבנה — לא הבנתי את כתב־היד, לא הבנתי המשמעות ולא הבנתי מי שלח אותה. ובכן נשאר משהו.

★★★

דיאטת עדה לוי

מירושלים

לפי דבריה של הכותבת, הדיאטה מיועדת לארבעה ימים מכסימום, ואחרי הפסקה של כשבוע אפשר לחזור אליה.

יום א' הוא יום של שתיה בלבד. אפשר לשתות הכל, אבל ללא סוכר. קפה, תה, חלב, מים. מיצים טריים ומרק נמס דל־קלוריות. כמות השתיה איננה מוגבלת.

יום ב' מותר לאכול ללא הגבלה ירקות ירוקים טריים, כגון מלפפונים, פילפל ירוק, סלרי־עלים, חסה, כרוב מבושל, ברוקולי מבושל. ביניהם אפשר לשתות רק מים.

יום ג' הוא יום שתיה כמו היום הראשון ויום ד' הוא יום אכילת ירקות כמו יום ב'.

לפי דבריה של עדה לוי, היא הורידה 3 קילו בארבעת הימים הללו.

★★★

דיאטת אילנה (בלי שם משפחה) מתל־אביב

אילנה טוענת שאחרי ארבעה ימי־דיאטה כמו שהיא מציעה, כולם נשארים רזים, כי הם מאבדים את התיאבון לאכול להרבה מאוד זמן. אילנה מציעה לבשל עוף אחד לא שמן, יחד עם שלושה גזרים, שלושה קישואים, שלושה בצלים, ראש סלרי אחד והרבה שמיר ופטרוזיליה, בתוך סיר מים גדול.

לפני שהמרק מוכן, אפשר להוסיף לו אבקת מרק־עוף דל־קלוריות. מהמרק שהתקבל מוציאים את הבשר והירקות. אותם מחלקים להרבה מאוד מנות, שיספיקו לארבעה ימים. השתיה בימים אלה תהיה מרק־העוף ומים מהברז.

כשנגמר הבשר והירקות, נגמרת גם הדיאטה, אבל כמה שתמשכו את זה על פני יותר זמן, ככה זה יותר משובח ומרזה. אסור לאכול במשך הימים האלה שום ירק או פרי טרי ואז, לפי דבריה של אילנה מרזים קילו אחד בכל יום.

★★★

דיאטת הכלה

את הדיאטה הזאת תרמה לכם חברתי למערכת, שרית ישי, שהתחתנה בשבוע שעבר, ולקראת החתונה רצתה להיות שאפה אמיתית.

בוקר — קפה עם שתי כפות חלב דל שומן, פרי טרי.

צהריים — כ־10 דקות לפני הארוחה שותים מיץ מלימון אחד מעורבב בכוס־מים — חובה: 200 גרם דג או רבע עוף מבושל, בתוספת 400 גרם ירקות חיים.

אחר־הצהריים — פילפל ירוק ממולא בגבינה רזה.

ערב — כ־10 דקות לפני הארוחה, מיץ לימון עם מים — חובה: חביתה מביצה אחת במחבת טפלון, סלט ירקות קטן, קפה עם 2 כפות חלב דל־שומן.

אסור לאכול — גזר, בצל, שומן, מלח.

מותר — עד 12 סוכרזית ליום, סודה ומים חופשי.

את התוצאות של הדיאטה הזאת ראיתי במו עיניי בחתונה. היה מוצלח מאוד. ובכלל, מזל טוב!

מושרוזים לייצור

אם יש לך קשרים, אתה לא צריך פרוטקציה — אומר הבעל שלי. וכמו תמיד, הוא צודק. בעזרת הקשרים שלי סידרתי לעצמי ביקור בבית־חרושת לשוקולד וממתקים, חלום של כל ילד וילדה, אפילו בגילי. גם אני חשבתי עד היום שבישראל יש רק בית־חרושת אחד לשוקולד, אבל הסתבר שטעיתי. יש עוד אחד ושמו טעם ישראל. בעזרת חברה שמכירה את הבן־דוד של בעל בית־החרושת, התייצבתי בשערי ארמון השוקולד, שבאיזור התעשייה בראשון־לציון. כן, בשביל שוקולד אני מוכנה להגיע אל מעבר להרי־חושך.

שעתיים תמימות ביליתי בין מערבלי הזהב השחור (שוקולד), הזהב הלבן (מנטה) והוורוד (קרם רובדבנים). עמדתי ליד מכונות היוצרות צורות והממלאות שוקולדים קטנים בקרמים. ראיתי איך מכונה ממוחשבת יוצרת אלפי סוכריות על מקל במשך דקה, ראיתי איך עוטפים, שוקלים, ממיינים, ואורזים את שאהבה נפשנו. זה מבלי להזכיר בכלל את כמויות הממתקים שטעמתי, כדי להשלים את התרש־מותי.

כל הזמן חשבתי כמה ילדים היו שמחים להיות במקום כזה ולגלות סוף־סוף מאיפה יוצאים השוורשים של התענוגות. אמרתי את זה למנכ"ל הנחמד לני. (אני קוראת לו בשם פרטי, כי הוא חבר של חברה של הבן־דוד, כמו שסיפרתי כבר.) לני אמר, שבעצם זה רעיון נחמד, ואם אני מכירה איזה מורה שהיתה רוצה להביא את הילדים באופן מאורגן לביקור בבית־חרושת לשוקולד, הוא ישמח לעזור.

גבירותיי המורות, באשר אתן שם: כל מה שאתן צריכות לעשות זה להתקשר למנכ"ל טעם ישראל בטלפון 03־993211 ולומר לו ששמעתם ממני שהוא מוכן לעשות סיור לילדים. לי, באופן אישי, זה נראה יותר מהנה ויותר חשוב מהשיעור הכי־טוב בתנ"ך או אפילו בחשבון. בהצלחה, ותגידו לילדים לא לחטוף. כל אחד יקבל טעימה.